

De Himmelrika delar gärna ut pärlor (Matt 7:6)

Bidrag från Bengt Pleijel
2007-01-28
Senast uppdaterad 2007-09-12

Men till vem? Och hur? Och när?

{biblink} Matt 10:11-14, 15:26, Fil 3:2 {biblink}7:6. Ge inte det som är heligt åt hundarna och kasta inte era pärlor åt svinen; de trampar på dem och vänder sig om och sliter sönder er.

De Himmelrika delar gärna ut pärlor 7:6

Ge inte det som är heligt åt hundarna och kasta inte era pärlor åt svinen; de trampar på dem och vänder sig om och sliter sönder er. Bön: Helige Ande, gör mig känslig för hur och när jag skall ge vidare det jag fått av digGe inte det som är heligt åt hundarna och kasta inte era pärlor åt svinen; Vad menar den milde Mästaren? Är detta ord från Bergspredikans Jesus, han som annars kommer med sådana höga tankar och djupa ord om kärlek och förståelse? {biblink}Jesus förvånar oss ofta. Man blir aldrig färdig med Jesus. Han kunde ha en oändlig ömhet mot det som var bräckligt och svagt. Men hans ögon kunde också blixtra och hans mun säga skarpa saker, då han mötte falsk-het och bluff. Han kallar Herodes för den räven (Luk 13:31). Han kallade dem som bara putsade utsidan av sina liv för vitkalkade gravar, medan deras inre var fullt av hyckleri och orättfärdighet (Matt 23:27_28). Han kunde kalla somliga för hycklare, ja, t.o.m. för ormar och huggormsyngel (Matt 23:25, 33). Och i detta avsnitt säger Jesus att det finns de männi-skor som uppför sig som djur och därför bör kallas hundar och svin. Vi får inte döma andra, säger Jesus tidigare i detta kapitel. Vi skall inte självrättfärdigt och skrymtaktigt stirra på deras fel. Men inte heller blunda för vad som gått snett i deras liv. Men först får vi ta bort bjälken ur vårt eget öga och sedan kan vi försöka hjälpa vår broder med hans. Men alla uppskattar inte denna hjälp. Det är svårt att ta emot kritik och bli korrigerad och förmanad. I Ordspr 9:7 läser vi: Den som varnar en små-dare, han får skam igen, och den som tillrättavisar en ogudaktig blir skymfad. De hundar Jesus talar om var inte några sällskapspudlar utan halvvida, smutsiga hundar, som smög omkring mellan husen. Och svinet var för judarna ett orent djur. När Jesus berättade om sonen som vaktar svin, blev reaktionen säkerligen bland dem som lyssnade till honom: "Tänk, vad djupt en människan kan sjunka" (Luk 15:15).

I 2 Petr 2:20-22 talar Petrus om människor som lärt känna Jesus och fått kunskap om rättfärdighetens väg, men sedan går bort från honom och lå-ter sig fångas av världens orenhet. Det har gått dem som det så sant sägs i ordspråken: hunden vänder om till sin spya, och tvättat svin vältrar sig i smutsen. Och Petrus säger att de ligger sämre till än innan de lärt känna Jesus.

...de trampar på dem och vänder sig om och sliter sönder er.

Det finns tydligen enligt Jesus människor som man skulle kunna kalla hundar och svin. Och åt dem skall man inte ge det som är heligt. Och man skall inte kasta pärlor till dem. Vad är det? På den tiden syftade det som är heligt säkerligen på kött som använts vid offren. Sådant skulle en jude aldrig ge till hundarna. Och inte heller skulle han kunnat kasta några pär-lor till svinen. De hade trott att det var nötter eller dylikt och försökt äta dem. Och de hade funnit att de var oätliga och därför spottat ut dem, trampat på dem och och i ilska vänt sig mot dem som givit dem.

Vad kan Jesus ha syftat på med det som är heligt och med pärlor? Är det inte evangeliet om himmelriket? Det är den dyrbara pärlan (se Matt 13:45-46). Vilka är det nu som inte skall få detta evangelium?

Det är inte de icke troende. Jesus förbjuder oss inte här att predika för dem. Det vore att vända upp och ned på hela Nya Testamentet och gå förbi Jesu missionsbefallning att göra alla folk till lärjungar. Det måste vara fråga om dem som haft rika möjligheter att ta emot evangeliet men förkastat det. Och förkastat det medvetet gång på gång. Och som menar att evangeliet inte är något värt och därför kan kastas i smut-sen. Att fortsätta att erbjuda dem evangeliet om Jesus bara lockar fram hädelser ut mot dem. Jesus säger: Om man inte tar emot er eller lyssnar till era ord, så lämna det huset eller den staden och skaka bort dess damm från era fötter (Matt 10:14, jfr Luk 10:10_11 och Apg 13:44_52, 18:4_6).

Om människor haft massor av möjligheter att höra sanningen om Jesus men inte tar emot det, ja, om de vänder ryggen åt Jesus, så behandlar de sig själva som hundar och svin. Med dem skall vi inte fortsätta. Men att ge upp om någon människa är ett stort steg. Den normala kristna attityden är att vara uthållig och visa tålmod. Precis som Gud är mot oss. Men när ingenting hjälper, återstår bönen. Jesus går nu över att undervisa om den.

De himmelrika delar gärna ut pärlor. Men de lär sig att vänta på Herrens order, när och hur de skall göra det. {/biblink}